

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ και Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδέρφια;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευϊκό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζει η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ και ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΕΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΘΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
- 52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
- 53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής Λατρείας)

ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Λευϊκό ΚΓ/23

Ποιος είναι ο τυπολογικός συμβολισμός τους;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
επιμέλεια - παρουσίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ
22
έκδοση: 08/2022

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

απόσπασμα από το βιβλίο:
«Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ»

Βελτιωμένη έκδοση: 08/2022
Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 1992, 2022

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

1η έκδοση (αρχική): 05/1992

2η έκδοση: 09/2018

3η έκδοση (βελτιωμένη): 08/2022

ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 30-2

ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

1. ΟΙ 8 ΕΟΡΤΕΣ ΠΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕ

Ο άνθρωπος σήμερα έχει θεσπίσει και καθιερώσει πλήθος θρησκευτικών εορτών. Η Ορθόδοξη και η Καθολική Εκκλησία στο επίσημο **ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ** τους έχουν συμπεριλάβει για να τιμούν και να εορτάζουν πλήθος αποθανόντων αγίων και μαρτύρων του Ιησού Χριστού και έχουν καθιερώσει και μία ειδική ημέρα το χρόνο για να τιμούν τη μνήμη των «**αγίων ΠΑΝΤΩΝ**», για να εορτάζουν όλους ανεξαιρέτως τους "αγίους" και ειδικότερα αυτούς που δεν αναφέρονται ονομαστικά σε κάποια συγκεκριμένη ημέρα το χρόνο.

Όσοι ασχολούνται με τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή, έχουν επίγνωση ότι οι απόστολοι, οι μαθητές και γενικά ολόκληρη η πρώτη αποστολική εκκλησία **δεν τηρούσαν τις εορτές** που ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες να ακολουθούν και να εφαρμόζουν μέσα στη λατρεία τους, κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά **ούτε και είχαν καθιερώσει άλλες εορτές**, αφού ιστορικά είναι επιβεβαιωμένο ότι οι εορτές που ακολουθούν σήμερα τα μεγάλα χριστιανικά δόγματα χρονολογικά άρχισαν να καθιερώνονται από την εποχή του Ρωμαίου αυτοκράτορα Κωνσταντίνου και μετά και οι εορτές αυτές δεν είναι τίποτα άλλο, παρά αναβίωση αρχαίων δοξασιών με χριστιανικό μανδύα.

Κατά συνέπεια, όλες οι εορτές που ακολουθεί σήμερα η κατεστημένη Ελλαδική εκκλησία είναι αντίθετες προς τον Λόγο του Θεού, γι' αυτό και οι αναγεννημένοι πιστοί δεν πρέπει να ταυτίζονται με αυτές, αλλά να απέχουν, όπως διατάσσει (**δεν προτρέπει**) ο Λόγος του Θεού (βλ. Β' Κορινθίους ς':14-18, Ρωμαίους ΙΒ:2, κλπ).

Το ερωτήματα που απασχολούν έναν ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας είναι: **«Γιατί** οι εορτές είχαν καθιερωθεί από το Θεό στην Παλιά Διαθήκη, τι συμβόλιζαν και ποια ήταν σημασία τους; **Γιατί** στην περίοδο της Καινής Διαθήκης έχουν καθιερωθεί πλήθος διαφορετικών εορτών; **Τι** αναφέρει η Αγία Γραφή για τις εορτές αυτές, είναι

σύμφωνα με όσα δίδαξε ο Ιησούς και οι απόστολοι; **Πρέπει** να τις τηρούμε, ή είμαστε παραβάτες των εντολών του Κυρίου;»

Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ο ίδιος ο Θεός είχε καθιερώσει **ΕΠΤΑ** ετήσιες εορτές και **ΜΙΑ** εβδομαδιαία εορτή, που ήταν η έβδομη ημέρα του **Σαββάτου**, συνολικά **οκτώ εορτές** και διέταξε τους Ισραηλίτες να τις εορτάζουν με όλες τις λεπτομέρειες που Αυτός τους έδωσε. Στο Λευιτικό ΚΓ:1-4 γράφει:

- «**Και** ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **Λάλησον** προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, **ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, τας οποίας θέλετε διακηρύξει ΣΥΓΚΑΛΕΣΕΙΣ ΑΓΙΑΣ, αύται (είναι) αι εορταί μου.**
- **Εξ** ημέρας θέλεις κάμνει εργασίαν, **την δε εβδόμην ημέραν (είναι) σάββατον αναπαύσεως, συγκάλεσις αγία· ΟΥΔΕΜΙΑΝ** εργασίαν θέλετε κάμει· **είναι σάββατον του Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας.**
- **Αύται (είναι) αι εορταί του Κυρίου, συγκάλεσις αγίαι, τας οποίας θέλετε διακηρύξει εν τοις καιροίς αυτών».**

Οι επτά ετήσιες εορτές, κατά σειρά, είναι:

- (1) **ΠΑΣΧΑ** - 14η του 1ου Εβραϊκού μήνα Νισάν
- (2) **ΑΖΥΜΩΝ** - Από 15-21 του μήνα Νισάν - 7 ημέρες
- (3) **ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ** - 17η Νισάν. Η εορτή αρχίζει την επομένη του Σαββάτου, το οποίο περιέχεται στην εβδομάδα της εορτής των Αζύμων
- (4) **ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ** ή **ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΩΝ** ή **ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ**, ή **ΘΕΡΙΣΜΟΥ** Εορταζόταν τον 3ο μήνα Σιβάν, **πενήντα ημέρες** μετά την εορτή του Δράγματος (50 ημέρες μετά την 17η Νισάν)
- (5) **ΣΑΛΠΙΓΓΩΝ** - Την 1η του 7ου μήνα Τισρί
- (6) **ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ** - Την 10η του μήνα Τισρί
- (7) **ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ** - Από 15-21 του μήνα Τισρί - 7 ημέρες

Μέσα στις εορτές αυτές ο Θεός είχε "κρύψει" αιώνιες αλήθειες, τις οποίες ήθελε να αποκαλύψει στους αγίους Του. Οι εορτές αυτές ήταν τύποι μελλοντικών αγαθών και αληθειών, που είχαν σχέση με την έλευση του Μεσσία και το έργο Του για τη σωτηρία του ανθρώπου, καθώς και με τη νικηφόρα πορεία της νύμφης εκκλησίας του

Χριστού. Κατά τη διάρκεια των εορτών δεν γινόταν καμιά απολύτως εργασία, παρά μόνο υπήρχε λατρεία στο Θεό. Ο Θεός λέγει «*αὗται εἶναι αἱ εορταὶ ΜΟΥ*», που φανερώνει τη θεία προέλευσή τους. Ἦσαν «*συγκαλέσεις ἄγιοι*», που σημαίνει ότι οι συμμετέχοντες θα έπρεπε να συμμετάσχουν με **αγιασμό** και **καθαρότητα καρδιάς**. Οι εορτές δεν γινόντουσαν για επικοινωνία των Ισραηλιτών μεταξύ τους, ούτε ἦσαν κοινωνικές εκδηλώσεις (όπως γίνεται σήμερα), αλλά ἦταν η συνάντησή τους με το Θεό και έτσι ερχόντουσαν και η πραγματική "κοινωνία μετ' αλλήλων" (βλ. Α' Ιωάννου Α:7). Υπήρχε μια πραγματική ευφροσύνη στις εορτές αυτές, σαν πνευματικό αποτέλεσμα της συνάντησης του λαού με το Θεό (βλ. Δευτερονόμιο Ις':11-15, Ησαΐας ΚΕ:6, ΞΑ:10, Ψαλμός ΡΚΒ:1, Λουκάς ΚΕ:24, Ματθαίος ΚΒ:1-31, Α' Θεσσαλονικείς Ε:9, κλπ).

Κύριο χαρακτηριστικό των επτά ετήσιων εορτών είναι η **ΑΝΑΠΑΥΣΗ του λαού**, γι' αυτό προτάσσεται η μία εβδομαδιαία εορτή του ΣΑΒΒΑΤΟΥ (Λευϊτικό ΚΓ:3), η οποία είναι "τύπος" της αληθινής **ανάπαυσης του πιστού** όταν βαπτιστεί με το άγιο Πνεύμα του Θεού. "ΣΑΒΒΑΤΟ" σημαίνει "ΑΝΑΠΑΥΣΗ" (για το θέμα αυτό διάβασε το βιβλίο των εκδόσεων μας με τίτλο "Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ"). Οι εορτές αυτές ἦταν «**σκιά μελλοντικών γεγονότων**», τα οποία όταν θα εκπληρώνονταν, οι εορτές θα έπαυαν να ισχύουν. Από τις 7 ετήσιες εορτές, μέχρι σήμερα (21ος αιώνας) έχουν εκπληρωθεί οι 4 πρώτες και η επόμενη εορτή, η 5^η κατά σειρά, η εορτή των Σαλπίγγων, θα εκπληρωθεί με την αρπαγή της εκκλησίας.

Εκτός από τις παραπάνω 7 ετήσιες εορτές, οι Ισραηλίτες είχαν καθιερώσει και άλλες εορτές, **ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΕΝΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ**, που σημαίνει ότι, εφόσον δεν θα τις τηρούσαν, δεν θα είχαν καμιά αμαρτία ενώπιον του Θεού. Τέτοιες εορτές ἦταν η **εορτή των Φουρείμ** (βλ. Εσθήρ Θ:26-28) και οι **εορτές ορισμένων μηνών**, που αναφέρονται στον Ζαχαρία Η:19.

Με το πέρασμα του χρόνου οι «**εορτές του ΚΥΡΙΟΥ**» έγιναν οι «**εορτές των ΙΟΥΔΑΙΩΝ**», έχασαν το θείο σκοπό και το νόημά τους, έχασαν την αγιότητά τους και έγιναν για τους ανθρώπους πανηγύρια, κοσμικές εορτές και ξεροί θρησκευτικοί τύποι, κάτι που πολύ αυστηρά κατακρίνει ο Κύριος, λέγοντας:

- «Όταν έρχησθε **ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗΤΕ** ενώπιόν Μου, τις εξήτησεν

εκ των χειρών σας τούτο, **ΝΑ ΠΑΤΗΤΕ ΤΣΑΣ ΑΥΛΑΣ ΜΟΥ;**

- **Μη φέρετε πλέον, ματαιάς προσφοράς το θυμίαμα είναι βδέλυγμα εις Εμέ τας ΝΕΟΜΗΝΙΑΣ και τα ΣΑΒΒΑΤΑ, την ΣΥΓΚΑΛΕΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ, δεν δύναμαι να υποφέρω, ανομίαν και πανηγυρικήν σύναξιν**
- **Τας νεομηνίας σας και τας διατεταγμένας εορτάς σας ΜΙΣΕΙ Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ, είναι φορτίον εις Εμέ εβαρύνθην να υποφέρω.**
- **Και όταν εκτείνητε τας χείρας σας, θέλω κρύπτει τους οφθαλμούς Μου από σας ναι, όταν πληθύνητε δεήσεις, δεν θέλω εισακούει αι χείρες σας είναι πλήρεις αιμάτων»** (Ησαΐας Α:12-15).

2. ΟΙ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ και Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥΣ

Κατά την περίοδο των εορτών του Κυρίου γινόντουσαν, κατά περίπτωση, οι παρακάτω προσφορές, οι οποίες είχαν κάποιον συμβολισμό για την περίοδο της Καινής Διαθήκης. Ἦταν ο "**τύπος**" στην Παλαιά Διαθήκη (οικονομία του νόμου) και το "**αντίτυπον**" στην Καινή Διαθήκη (οικονομίας της χάριτος):

(α) ΠΡΟΣΦΟΡΑ "ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ" ή "ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΣ"

Στις προσφορές αυτές, που αναφέρονται στο Ε' κεφάλαιο του Λευϊτικού, γινόντουσαν **θυσίες ζώων** για την εξιλέωση-κάλυψη των αμαρτιών του αμαρτωλού κατά την περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης. Οι προσφορές περί αμαρτίας συμβόλιζαν την εξιλέωση των δικών μας αμαρτιών στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, που καλύπτονται με το αίμα της μοναδικής θυσίας του Ιησού Χριστού στο σταυρό του Γολγοθά, όπου έχυσε Αυτός το δικό Του αίμα στη δική μας θέση.

(β) ΠΡΟΣΦΟΡΑ "ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ" ή "ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ"

Στις προσφορές αυτές γινόντουσαν **θυσίες ζώων**, αλλά έπρεπε **τα μέλη τους να κατακαίονται** (Λευϊτικό Α:9-13). Οι προσφορές αυτές συμβόλιζαν την αυταπάρνηση και την παραχώρηση της ζωής αυτού έκανε την προσφορά. Για μας σήμερα είναι η αυταπάρνηση του εαυτού μας και η πλήρη παραχώρηση της ζωής μας στον Κύριο Ιησού. Αυτό γίνεται από ένα ξεχείλισμα χαράς και ευγνωμοσύνης που βγαίνει από την καρδιά του πιστού σαν οσμή ευωδίας.

(γ) ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ (Λευϊτικό, κεφ.Γ')

Και στην ειρηνική προσφορά γινόντουσαν **θυσίες ζώων**, αλλά το προσφερόμενο ζώο **έπρεπε να ήταν άμωμο**, να μην έχει κάποιο

ελάττωμα. Η ειρηνική προσφορά σήμαινε την ανάγκη του λαού να έρθει σε πνευματική ευφροσύνη με το Θεό. Αυτός ο συμβολισμός έχει εφαρμογή και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, καθόσον η θυσία του άμωμου Αμνού του Θεού, του Ιησού Χριστού, φέρνει τη συμφιλίωση των ανθρώπων με το Θεό και μεταξύ τους: *«Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού»* (Ρωμαίους Ε:1). *«Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης είθε να σας δώση την ειρήνην διαπαντός εν παντί τρόπω»* (Β' Θεσσ.Γ:16).

(δ) Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ "ΕΞ ΑΛΦΙΤΩΝ" (Λευιτικό, κεφ.Β').

Τα **άλφιτα** ήταν χοντροκοπανισμένο κριθάρι και χοντροαλεσμένο αλεύρι. Η εξ αλφίτων προσφορά αποτελείτο από αλεύρι, σιμιγδάλι, αλάτι και λάδι και έπρεπε ο άρτος να είναι άζυμος και όχι ένζυμος: *«Και όταν προσφέρης δώρον προσφοράν εξ αλφίτων εψημένην εν κλιβάνω, θέλει είσθαι άρτοι άζυμοι από σεμιδάλεως εζυμωμένης μετά ελαίου και λάγανα άζυμα κεχρισμένα με έλαιον»* (Λευιτικό Β:4). Μέρος από την προσφορά καιγόταν στο θυσιαστήριο και μέρος αυτής την έδιναν στους ιερείς. Τα **AZYMA** συμβολίζουν την αγιότητα και την καθαρότητα, ενώ το **ENZYMΟ** είναι σύμβολο αμαρτίας, πονηρίας και κακίας. Ο Ιησούς είναι ο άρτος της ζωής και είναι άζυμος, είναι δηλαδή αναμάρτητος και ταπεινός, αμαρτία δεν είχε και δεν βρέθηκε δόλος σ' Αυτόν, γι' αυτό και η προσφορά Του ήταν ευάρεστη στο Θεό.

Η προσφορά εξ αλφίτων ήταν θυσία δια πυρός **"εις οσμήν ευωδίας"** και γινόταν μόνο στις εορτές του Δράγματος (17 του μήνα Νισάν) και της Πεντηκοστής (μήνα Σιβάν). Συμβολίζει ότι όπως η επίγεια διακονία του άζυμου (άμωμου) Ιησού και η προσφορά Του ήταν οσμή ευωδίας προς το Θεό, το ίδιο πρέπει να είναι και η δική μας πνευματική πορεία και προσφορά προς Αυτόν:

- *«Διότι του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζομένους και εις τους απολλομένους»* (Β' Κορινθίους Β:15).
- *«Γίνεσθε λοιπόν μιμηταί του Θεού ως τέκνα αγαπητά, και περιπατείτε εν αγάπη, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις οσμήν ευωδίας»* (Εφεσίους Ε:1-2).
- *«Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχει τις αρετή και εάν*

τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε» (Φιλιππησίους Δ:8).

3. ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ο Θεός προκειμένου να μας δείξει το σχέδιό Του για την ένδοξη πορεία της εκκλησίας Του, έκρυψε τις αλήθειες Του μέσα στον άγιο Λόγο Του και χρειάζεται να είμαστε ανοικτοί στις αποκαλύψεις Του για να μπορέσουμε να καταλάβουμε τα αξιοθαύμαστά Του. Θα αναφερθούμε στη συνέχεια συνοπτικά στη σημασία και το συμβολισμό των επτά ετήσιων εορτών του Κυρίου, από τις οποίες μέχρι σήμερα έχουν εκπληρωθεί οι τέσσερις πρώτες (Πάσχα, Αζύμων, Δράγματος και Εξιλασμού) και απομένουν να εκπληρωθούν στο μέλλον οι άλλες τρεις (Σαλπίγγων, Εξιλασμού και Σκηνοπηγίας).

1η εορτή: «Π Α Σ Χ Α» - 14 Νισάν

Λευιτικό ΚΓ:5, Έξοδος ΙΒ:1-13, Δευτερονόμιο Ιζ':1-8, Γένεση ΚΒ:1-14, Α' Κορινθίους Ε:7-8 (μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Ο Θεός τηρεί με μεγάλη ακρίβεια και λεπτομέρεια αυτά που αναφέρει μέσα στον άγιο Λόγο Του. Αν σήμερα οι Ισραηλίτες πίστευαν σε αυτή την ακρίβεια και είχαν το φως και την όραση να βλέπουν τον κεχρισμένο του Θεού, τον Ιησού και την ένδοξη πορεία της εκκλησίας Του, θα έβλεπαν ότι αυτά που τους είχε βάλει ο Θεός να τηρούν 1500 χρόνια πριν έρθει ο Μεσσίας, είναι η πραγματική αλήθεια. Θα μπορούσαν να δουν πόσο θαυμαστά εκπληρώθηκαν οι προφητείες της Γραφής στο πρόσωπο του γιου της Μαρίας και του ξυλουργού Ιωσήφ, όπως τους γνώριζαν οι ομοεθνείς τους.

Ο Θεός στις 14 του Εβραϊκού μήνα Νισάν είχε διατάξει, δια μέσου του Μωυσή, τους Ισραηλίτες που ήταν υπόδουλοι στους Αιγυπτίους, να σφάξουν ένα αρνί που θα ήταν *«τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον»* και με το αίμα του να βάψουν τους δύο παραστάτες και το ανώφλιο της θύρας τους, ώστε όταν θα περνούσε ο εξολοθρευτής άγγελος για να επιφέρει το θάνατο επάνω σε κάθε πρωτότοκο της γης Αιγύπτου, αυτοί να έχουν τέλεια προστασία και κάλυψη (Έξοδος ΙΒ:5-7). Ήταν η **δέκατη πληγή** κατά της σκληροκαρδίας του Φαραώ, που τον ανάγκασε μετά να αφήσει το υπόδουλο λαό να φύγει. Είναι γνωστή έξοδος των Ισραηλιτών.

«Πάσχα» είναι Εβραϊκή λέξη, προέρχεται από τη ρίζα «πε-σάχ» και έχει διπλή ονομασία: (1) «ΠΡΟΣΠΕΡΑΣΗ», γιατί ο άγγελος του Κυρίου είδε στις θύρες το αίμα του αρνίου και τους προσπέρασε, χωρίς να επιφέρει την κρίση του Θεού στα πρωτότοκα τους, και (2) «ΠΕΡΑΣΜΑ», που είναι το πέρασμα από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων στην ελευθερία στην απέναντι όχθη της Ερυθράς Θάλασσας. Ο Θεός είχε παραγγείλει στο λαό Του να φάει το αρνί τη νύκτα εκείνη που θα έκανε κρίση κατά των Αιγυπτίων ψημένο στη φωτιά «οπτόν εν πυρί, με άζυμα και με χόρτα πικρά» και να μην αφήσουν τίποτα ως υπόλοιπο, ότι περισσέψει να το κάψουν στη φωτιά και αυτό «είναι πάσχα του Κυρίου» (βλέπε Έξοδος, κεφ.ΙΒ/12).

Ο Θεός είχε διατάξει να ξεχωρίσουν το αρνί που θα θυσίαζαν 4 ημέρες πριν, την 10η του μήνα Νισάν: «Λαλήσατε προς πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ, λέγοντες, την δεκάτην τούτου του μηνός ως λάβωσιν εις εαυτούς έκαστος εν αρνίον κατά τους οίκους των πατριών αυτών, εν αρνίον δι' έκαστον οίκον» (Έξοδος ΙΒ:3). Μερικούς αιώνες αργότερα, την ίδια ημερομηνία στις 10 Νισάν, ο Ιησούς επί πώλου καθήμενος μπήκε θριαμβευτικά στην Ιερουσαλήμ και μετά από 4 ημέρες, στις 14 Νισάν, θυσιάστηκε. Τυπολογικά οι 4 ημέρες που ήταν στην Ιερουσαλήμ, πριν το θάνατό Του, είναι 4 χιλιτηρίδες, γιατί ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ενώπιον του Κυρίου είναι ως ΧΙΛΙΑ ΕΤΗ και το αντίστροφο (βλ. Β' Πέτρου Γ:8, Ψαλμός 90:4). Από τον πρώτο Αδάμ μέχρι τον έσχατο Αδάμ είναι 4000 χρόνια (4 χιλιτηρίδες). Ο Ιησούς έμεινε 2 ημέρες στον τάφο και την 3η αναστήθηκε. Τυπολογικά ακολουθούν 3 ακόμα χιλιτηρίδες, έχουμε δηλαδή 4 προ Χριστού και 3 μετά Χριστό, είναι ο τύπος της εβδομάδας της δημιουργίας του Θεού.

Όλα αυτά, που ο Θεός είχε διατάξει να εκτελούν οι Ισραηλίτες κατά τον εορτασμό του Πάσχα, έχουν τυπολογική-συμβολική σημασία. Είναι ο "τύπος" της Παλαιάς Διαθήκης και έχουμε το "αντίτυπον" στην περίοδο της Καινής Διαθήκης:

- «Αίγυπτος» είναι ο κόσμος που ακολουθεί τον «Φαραώ», τον άρχοντα του κόσμου τούτου, τον Διάβολο. Μέσα από το σύστημα του κόσμου μας ελευθέρωσε ο Ιησούς με τη θυσία Του.
- «Αρνίον» είναι σύμβολο του Ιησού Χριστού, ο οποίος μέσα στη Βίβλο αναφέρεται ως το «αρνίον το εσφαγμένον προ καταβο-

λής κόσμου» (βλ. Αποκάλυψη Ε:6, Ησαΐας ΝΓ:7, Ιωάννης Α:29,36).

- Το «αίμα» είναι σύμβολο σωτηρίας και κάλυψης από την οργή του Θεού ενάντια στους απειθούστες. Ο λαός Ισραήλ τότε σώθηκε με το «αίμα του αρνίου» που είχε βάλει στις θύρες των σπιτιών του, σήμερα εμείς που βρισκόμαστε μέσα στο σύστημα του Φαραώ του κόσμου τούτου, σωζόμαστε με το πολύτιμο «αίμα του Ιησού Χριστού» που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και με το αίμα Του έχουμε βάψει «συμβολικά» τους παραστάτες και το ανώφλιο της καρδιά μας και εφόσον ο Ιησούς είναι πλέον ο κύριος της ζωής μας, οι κρίσεις του Θεού ενάντια στην αμαρτία, μας προσπερνούν και δεν μας αγγίζουν.
- «Οπτόν εν πυρί» έπρεπε να φαγωθεί το αρνί, δηλαδή ψημένο με τη φωτιά του αγίου Πνεύματος. Το αρνί συμβολίζει τον Κύριο Ιησού και ο Ιησούς είναι ο Λόγος του Θεού, που σημαίνει ότι πρέπει να "τρώμε" το Λόγο με αποκάλυψη του Πνεύματος του Θεού και όχι "ωμόν" (κατά γράμμα), ή "βραστόν" (με ανθρώπινη ενέργεια).
- «Άζυμα», είναι σύμβολο ταπεινότητας, σε αντίθεση με τη ζύμη (ένζυμο), που είναι σύμβολο αμαρτίας, υποκρισίας και ψευδο-διδασκαλίας. Τα άζυμα για τον πιστό είναι η συνεχής άγια ζωή (βλ. Α' Κορινθίους Ε:7-8, Α' Ιωάννου Ε:18-20, κλπ). Ο Ιησούς ήταν το τέλει υπόδειγμα της ταπείνωσης, που ταπείνωσε τον εαυτό Του μέχρι θανάτου, «...θανάτου δε σταυρού».
- «Πικρά χόρτα», συμβολίζουν την πίκρα της αμαρτίας, που ζούσαμε μακριά από το Θεό και την υποδούλωση στην πνευματική "Αίγυπτο", που είναι ο κόσμος, μέσα από τον οποίο εμείς βγήκαμε (βλ. Ψαλμός ΠΑ:3, Μ:1, ΡΙΘ:104, κλπ).

Σαν ανάμνηση αυτού του γεγονότος, ότι είμαστε παιδιά του Θεού, αναγεννημένα και πλυμένα με το αίμα Του εορτάζουμε το «πάσχα», το πέρασμά μας δηλ. από τη σκλαβιά του Διαβόλου στην ελευθερία του Ιησού με την τέλεση του «δείπνου του Κυρίου», αυτό που ο πολύς κόσμος, που δεν διαβάζει την Αγία Γραφή, ονομάζει «θεία κοινωνία» (βλ. Α' Κορινθίους, κεφ.Ι':16-17, ΙΑ:23-32, Ματθαίος Κς':26-28, Έξοδος ΙΒ:43-48, Δευτερονόμιο Ις':5-6, κλπ). Όταν μετέχουμε του

δείπνου του Κυρίου και λαμβάνουμε του «*άρτον και τον ποτήριον*», διακηρύττουμε ότι ο Ιησούς Χριστός με τη θυσία Του **πρόσφερε το ΣΩΜΑ Του** (άρτος) **και το ΑΙΜΑ Του** (ποτήριον) **για να σωθώ εγώ και εσύ προσωπικά**. Αυτή είναι η αναμνηστική τελετή του «πάσχα» που πρέπει να εορτάζουμε σύμφωνα με το Λόγο του Θεού. Ο απόστολος Παύλος διακηρύττει ότι ο Ιησούς Χριστός «*πέθανε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας*».

Η πνευματική πορεία των πιστών, της εκκλησίας του Ιησού Χριστού είναι παράλληλη με την πορεία της εξόδου του λαού Ισραήλ από την Αίγυπτο. Οι Ισραηλίτες βγήκαν θριαμβευτικά από την **ΑΙΓΥΠΤΟ**, πέρασαν με θαυμαστό τρόπο την **ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ**, βρέθηκαν στο **ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ**, όπου ο Θεός τους έδωσε τις εντολές Του και μετά περιπλανήθηκαν στην **ΕΡΗΜΟ** μέχρι να πάνε στη Γη της υπόσχεσης του Θεού, στη Γη της Επαγγελίας.

Συμπερασματικά το ΠΑΣΧΑ είναι:

- (1) Τύπος της **θυσίας** του Ιησού Χριστού (αποδοχή της θυσίας Του).
- (2) Τύπος της **εξόδου** του αμαρτωλού ανθρώπου από την Αίγυπτο του κόσμου (αναγέννηση)
- (3) Τύπος της **προσπέρασης της κρίσης του Θεού** επάνω μας (π.χ. με σεισμό, πόλεμο, κλπ), κάτι που δεν έχει εφαρμογή και για τους αμετανόητους αμαρτωλούς
- (4) Τύπος της **θριαμβευτικής εξόδου της εκκλησίας** από τον κόσμο. Αυτό είναι και τύπος της αρπαγής της εκκλησίας, όπως οι Ισραηλίτες έφυγαν από την Αίγυπτο με πολλά λάφυρα, έτσι και η εκκλησία θα φύγει από τον κόσμο αυτό με πολλές ψυχές που θα έχει αρπάξει από το βασίλειο του Σατανά.

2η εορτή: «**A Z Y M Ω N**» - 15 - 21 Νισάν

Λευιτικό ΚΓ:6-8, Έξοδος ΙΒ:8,15-20, Αριθμοί ΚΗ:16-25, Δευτερονόμιο Ις:1-8, Α' Κορινθίους Ε:7-8, Β' Κορινθίους Ε:14-17
(μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Μετά το "**πάσχα**" του πιστού, μετά δηλαδή την αναγέννησή του (που είναι η έξοδός του από το σύστημα του Φαραώ του κόσμου), το δεύτερο πράγμα που απαιτεί ο Θεός από τον άνθρωπο είναι ο **ΑΓΙΑΣΜΟΣ** του και αυτό είναι που συμβολίζει η 2η εορτή των

Αζύμων, η οποία εορταζόταν για 7 συνεχείς ημέρες και άρχιζε από την αμέσως επόμενη ημέρα της εορτής του Πάσχα. Κατά τη διάρκεια όλων των ημερών της εορτής των Αζύμων ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες να βγάλουν έξω από τα σπίτια τους κάθε τι ένζυμο: «*ΕΠΤΑ ημέρας δεν θέλει ευρίσκεισθαι προζύμιον εν ταις οικίαις υμών· διότι όστις φάγη ένζυμα, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ της συναγωγής του Ισραήλ, είτε ξένος είναι είτε αυτόχθων*» (Έξοδος ΙΒ:19).

Ο αριθμός "**επτά**" μέσα στην Γραφή είναι ο αριθμός του Θεού και ο οποίος συμβολίζει την τελειότητα και την πληρότητα του Θεού, γι' αυτό ο **αγιασμός μας** δεν θα είναι μερικές μόνο ημέρες, όσο δηλαδή κρατούν οι εορτές, αλλά μετά την αναγέννησή μας **θα είναι συνεχής**, μέχρι να φύγουμε από τη ζωή και να πάμε στον ουρανό.

Το ΕΝ-ΖΥΜΟ (προζύμι) πάντοτε μέσα στην Αγία Γραφή συμβολίζει την **αμαρτία**. Ο Ιησούς μας προειδοποιεί ότι πρέπει να αποφεύγουμε τη **ΖΥΜΗ ΤΩΝ ΦΑΡΙΣΑΙΩΝ**, η οποία είναι η υποκρισία (Λουκάς ΙΒ:1), τη **ΖΥΜΗ ΤΩΝ ΣΑΔΟΥΚΑΙΩΝ**, η οποία είναι η ψευδοδιδασκαλία (Ματθαίος Ις:5-12, Πράξεις ΚΓ:8, Λουκάς ΙΓ:20-21), τη **ΖΥΜΗ ΤΟΥ ΗΡΩΔΗ**, η οποία είναι η φιλαυτία, η κοσμικότητα, η καιροσκοπία και ο συμβιβασμός (Μάρκος Η:15) και τη **ΖΥΜΗ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ** (Α' Κορινθίους Ε:6-8).

Στο Ρωμαίους Α:16 γράφει: «*Και εάν η ζύμη ήναι αγία, είναι και το φύραμα· και εάν η ρίζα ήναι αγία, είναι και οι κλάδοι*». Το εδάφιο αυτό έχει μεταφραστεί λάθος από τον Ν.Βάμβα, γιατί η "ζύμη δεν μπορεί ποτέ να είναι αγία", γιατί συμβολίζει την αμαρτία. Το θεόπνευστο αρχαίο Ελληνικό κείμενο γράφει: «*Ει δε η απαρχή αγία και το φύραμα και ει η ρίζα αγία και οι κλάδοι*». Ο Βάμβας μεταφράζει λάθος τη λέξη "απαρχή", ως "ζύμη".

Το Α-ΖΥΜΟ είναι πάντοτε σύμβολο **αγιότητας και ταπεινώσης**. Το άζυμο ψωμί δεν φουσκώνει και όταν κάποιος "φουσκώνει", γίνεται υπερήφανος. Ο Ιησούς ήταν ταπεινός στη διακονία Του και υποτακτικός στο θέλημα του Πατέρα, ήταν υπάκουος μέχρι θανάτου. Ο Ιησούς είναι ο «**άζυμος άρτος της ζωής**» από τον οποίο πρέπει να τρώμε καθημερινά για να χορταίνουμε πνευματικά.

Ο απόστολος Παύλος γράφει: «*Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει ΟΛΟΝ το φύραμα ένζυμον; Καθαρίσθητε λοιπόν από της ΠΑΛΙΑΣ*

ΖΥΜΗΣ, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ΖΥΜΗΝ ΠΑΛΑΙΑΝ, ουδέ με ΖΥΜΗΝ ΚΑΚΙΑΣ και ΠΟΝΗΡΙΑΣ, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας» (Α' Κορινθίους Ε:6-8).

Επειδή το ένζυμο συμβολίζει την αμαρτία και το άζυμο συμβολίζει την καθαρότητα και την αγιότητα και επειδή θυσιάστηκε για μας ο **"αζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς Χριστός"** και όχι ο **"ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς"**, πρέπει για να μη χαλάει ο τύπος, ο χρησιμοποιούμενος άρτος στον δείπνο του Κυρίου να είναι **άζυμος**, γιατί όταν εκτελούμε μια εντολή του Κυρίου δεν πρέπει να την αλλοιώνουμε και να χαλάμε τον τύπο, γιατί κάθε τι που κάνουμε, το κάνουμε για να διδασκόμαστε σωστά το Λόγο του Θεού.

3η εορτή: «ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ» - 17 Νισάν

Λευιτικό ΚΓ:9-14, Ματθαίος ΚΗ:1, Α' Κορινθίους ΙΕ:20, Κολοσσαείς Α:18
(μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Από τους πρώτους καρπούς που είχαν ωριμάσει, σάρι, κριθάρι, κλπ, οι Ισραηλίτες έπρεπε να πάρουν μια **"αδραξιά"** (χούφτα) και να την πάνε στον ιερέα, ο οποίος την κουνούσε μπροστά στο θυσιαστήριο και μετά την κρατούσε μένα στο ναό. Η εορτή του Δράγματος άρχιζε την επόμενη ημέρα του Σαββάτου που περιείχετο στην εβδομάδα της 2ης εορτής των Αζύμων (15-21 Νισάν). Ο Ιησούς σταυρώθηκε ημέρα ΠΕΜΠΤΗ, έμεινε στον τάφο ΠΕΜΠΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ και την επόμενη ημέρα, δηλαδή την ΠΡΩΤΗ ημέρα της εβδομάδας αναστήθηκε. Οι ημέρες στις Εβραϊκής εβδομάδας άρχιζαν από τις 6 το απόγευμα. Κατά συνέπεια, η Πέμπτη άρχιζε από το απόγευμα της δικής μας ημέρας Τετάρτη (18.00 μμ). **Η ΠΡΩΤΗ ημέρα της εβδομάδας ήταν η ημέρα της εορτής του ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ (17η Νισάν).** Αυτή η ημέρα ήταν η βάση για την μέτρηση των ΕΠΤΑ εβδομάδων του Θερισμού, για να μπούμε στην επόμενη (4η κατά σειρά) εορτή της Πεντηκοστής.

Από τους πρώτους καρπούς που ωρίμασαν ο Θεός πήρε την **πρώτη αδραξιά** και αυτό έγινε (πνευματικά) όταν ο Ιησούς αναστήθηκε, όπου δεν αναστήθηκε μόνος Του, αλλά αναστήθηκαν και άλλοι μαζί Του: **«Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το**

πνεύμα. Και ιδού, το ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΕΣΧΙΣΘΗ εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η ΓΗ ΕΞΕΙΣΘΗ και αι ΠΕΤΡΑΙ ΕΣΧΙΣΘΗΣΑΝ, και τα μνημεία ηνοιχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ, και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ εις πολλούς» (Ματθαίος ΚΖ:50-53). Έγινε μία συμβολική ανάσταση της ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ του Θεού και της ΑΡΠΑΓΗΣ της εκκλησίας. Ήταν οι πρώτοι αναστάσιμοι καρποί που βγήκαν από την τρυπημένη πλευρά του Κυρίου Ιησού, ήταν οι πρώτοι καρποί της νίκης της ΖΩΗΣ επάνω στο κράτους του ΘΑΝΑΤΟΥ του Διαβόλου.

Το δράγμα (η χούφτα) των καρπών που πήγαιναν οι Ισραηλίτες στον ιερέα, ήταν προϊόν προηγούμενης σποράς, έπρεπε δηλαδή ο σπόρος να πέσει στη γη, να ταφεί, να βλαστήσει και στο τέλος να καρποφορήσει και από αυτό τον καρπό πρόσφεραν μια χούφτα στον ιερέα και στο ναό. Ο Ιησούς Χριστός είναι η πνευματική αυτή σπορά: Πέθανε, τάφηκε και αναστήθηκε και δεν αναστήθηκε μόνος Του, αλλά μαζί με άλλους πνευματικούς καρπούς (βλ. Ιωάννης ΙΒ:24, Ματθαίος ΚΗ:1-6, Ρωμαίους Α:4, ΙΔ:9, Πράξεις Β:24, κλπ). Ο απ. Παύλος γράφει ότι **«σπείρεται σώμα ΖΩΪΚΟΝ, ανίσταται σώμα ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ. Είναι σώμα ζωϊκόν, και είναι σώμα πνευματικόν. Ούτως είναι και γεγραμμένον· Ο ΠΡΩΤΟΣ άνθρωπος Αδάμ έγεινεν εις ψυχήν ζώσαν· ο ΕΣΧΑΤΟΣ Αδάμ εις πνεύμα ζωοποιούν»** (Α' Κορινθίους ΙΕ:44-45).

Συμπερασματικά η εορτή του Δράγματος ήταν τύπος:

- (α) **Της ανάστασης του Ιησού** και των λοιπών που αναστήθηκαν μαζί Του (βλ. Κολοσσαείς Α:15,18, Ρωμαίους Η:29, Αποκάλυψη Α:5).
- (β) **Του θερισμού της εκκλησίας** του Ιησού (Ιάκωβος Α:18, Εβραίους ΙΒ:23).

Τα πρωτότοκα παιδιά των ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ήσαν εξαγορασμένα από το θάνατο ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ του αρνίου που θυσίαζαν κατά την εορτή του Πάσχα, σύμφωνα με το διατεταγμένο του νόμου του Μωυσή (Έξοδος ΙΒ).

Τα πρωτότοκα παιδιά του ΘΕΟΥ είναι εξαγορασμένα από το θάνατο ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ του Κυρίου Ιησού: **«Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού»** (Α' Κορινθίους ς':20, Γαλάτες

Γ:13, Πράξεις Κ:28, κλπ).

ΜΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ: Την **17η του ΕΒΔΟΜΟΥ μήνα** (πολιτικό ημερολόγιο) στάθηκε η κιβωτός του Νώε επάνω στο όρος Αραράτ (βλ. Γένεση Η:4) και την **17η του ΠΡΩΤΟΥ μήνα** (θρησκευτικό ημερολόγιο), δηλαδή την ίδια ημερομηνία, αναστήθηκε ο Ιησούς. Τυπολογικά, η **ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ**, που ήταν η μόνη σωτηρία από τον κατακλυσμό κάθε έμψυχου όντος, συμβολίζει την **ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** που είναι η μόνη σωτηρία του ανθρώπου από το θάνατο, αποδεχόμενος διά πίστεως ότι ο Ιησούς τον λύτρωσε προσωπικά με τη θυσία Του, ότι πήρε Αυτός τη δική του θέση.

4η εορτή: «ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ» - Μήνας Σιβάν

Λευιτικό ΚΓ:15-22, Δευτερονόμιο Ις':9-12, Πράξεις Β:1-4, Εφείσιους Β:11-18 & Γ:1-7 (μελέτησε τα εδάφια αυτά)

1. Η 4η κατά σειρά εορτή, δεν έχει μόνο μία ονομασία, αλλά έχει περισσότερες ονομασίες, κάθε μία από τις οποίες αντιπροσωπεύει και προσδιορίζει ένα σημαντικό πνευματικό γεγονός:

(α) Εορτή των ΠΡΩΤΟΓΕΝΝΗΜΑΤΩΝ: «Και την εορτήν του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, τα οποία έσπειρας εις τον αγρόν· και την ΕΟΡΤΗΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ, εις το τέλος του ενιαυτού, αφού συνάξης τους καρπούς σου εκ του αγρού» (Εξοδος ΚΓ:16). Ονομάστηκε έτσι, γιατί τα πρώτα γεννήματα της γης ανήκαν στον Κύριο, που συμβόλιζαν τα πρωτογεννήματα της θυσίας του Ιησού, που μπαίνουν μέσα στην εκκλησία Του.

(β) Εορτή του ΘΕΡΙΣΜΟΥ: «Και την εορτήν του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, τα οποία έσπειρας εις τον αγρόν...» (Εξοδος ΚΓ:16). Η είσοδος των πρωτογεννημάτων είναι η αρχή του **μεγάλου θερισμού**, όπου ο Κύριος Ιησούς "θερίζει" πνευματικά πιστούς και τους φέρνει μέσα στη βασιλεία Του. Ο πρώτος θερισμός έφερε **120 άτομα**, τα οποία είχαν συγκεντρωθεί στο ανώγειο και περίμεναν την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Ιησού (Πράξεις Α:15, Β:1-4). Μετά ο θερισμός έφερε **3.000 άτομα** (Πράξεις Β:41), λίγο πιο μετά ο αριθμός αυξήθηκε σε **5.000 άτομα** (Πράξεις Δ:4) και πιο αργότερα ολόκληρα **πλήθη ανδρών και γυναικών** προστέθηκαν στην εκκλησία (Πράξεις Ε:12-16).

(γ) Εορτή των ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ: «Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανήκουσας αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρης, όπως σε ελόγησε Κύριος ο Θεός σου» (Δευτερονόμιο Ις':10 /βλ. Β' Χρονικών Η:13, Λευιτικό ΚΓ:15-16). Η ονομασία αυτή αντιπροσωπεύει τη χρονική περίοδο των **επτά εβδομάδων**, η οποία αρχίζει από την 3η εορτή του Δράγματος (17η Νισάν) μέχρι την εορτή αυτή.

(δ) Εορτή των (όχι "εκ των") ΑΠΑΡΧΩΝ: «Και εν τη ημέρα των απαρχών, όταν προσφέρητε νέαν εξ αλιτίων προσφοράν προς τον Κύριον, εις το τέλος των εβδομάδων σας, θέλετε έχει συγκάλλεσιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν έργον δουλεντικών» (Αριθμοί ΚΗ:26). Η ονομασία "απαρχές" οφείλεται στο γεγονός ότι την ημέρα αυτή οι Ισραηλίτες έφερναν τον **πρώτο καρπό της γης** που είχε ωριμάσει και έτσι εόρταζαν τον πρώτο θερισμό.

(ε) Εορτή της ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ: «Και θέλετε αριθμήσει εις εαυτούς από της επαύριον του σαββάτου, αφ' ης ημέρας προσφέρητε το δράγμα της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας· μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε αριθμήσει πενήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει νέαν προσφοράν εξ αλιτίων προς τον Κύριον» (Λευιτικό ΚΓ:15-16). Η ονομασία της είναι φανερή, εορταζόταν την 50ή ημέρα από την εορτή του Δράγματος. Την ημέρα αυτή ο Ιησούς (50 ημέρες μετά την ανάστασή Του), έστειλε την επαγγελία του Πατρός, το άγιο Πνεύμα Του και **βάπτισε όλους τους πιστούς** που προσευχόντουσαν (120 άτομα) και από τότε βαπτίζει με το Πνεύμα Του τους πειθαρχούντες στο Λόγο Του: «Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγεινεν ήχος εκ του ουρανού ως άνέμου βιαίως φερομένου, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν» (Πράξεις Β:1-4).

Με το βάπτισμα του Πνεύματος, που εκδηλώνεται με το υπερφυσικό χάρισμα της **ομιλίας των ξένων γλωσσών** το σώμα του αναγεννημένου πιστού γίνεται **ο ναός του Θεού** (βλ. Α' Κορινθίους Γ:16,17, Β' Κορινθίους ς':16) και ο Κύριος είναι μαζί μας, όχι πλέον

"κατά σάρκα", σωματικά, αλλά ως "Πνεύμα ζωοποιούν", πνευματικά (βλ. Πράξεις Γ:26, Α' Κορινθίους ΙΕ:45, Ματθαίος ΙΗ:20, ΚΗ:20, κλπ).

2. Στο Λευιτικό ΚΓ:17 ο Θεός είχε διατάξει: «*Από των κατοικιών σας θέλετε φέρει εις προσφοράν κινητήν δύο άρτους· δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν εισθαι· ΕΝΖΥΜΑ θέλουσιν εψηθή· πρωτογεννήματα είναι εις τον Κύριον*». Οι 2 άρτοι συμβόλιζαν τους **Ιουδαίους** (μονοθεϊστές) και τους **Εθνικούς** (ειδωλολάτρεις), που τώρα με τη θυσία του Ιησού Χριστού, Ιουδαίοι και Εθνικοί είναι «**ΕΝ** (ένα) **σώμα**» και «**ΕΙΣ** (ένας) **άρτος**» (βλ. Εφεσίους Β:14-18, Α' Κορινθίους Ι':16-17, ΙΒ:14). Το χαρακτηριστικό εδώ είναι ότι οι άρτοι ήσαν **ΕΝΖυμοι** και όχι **Αζυμοι**, γιατί συμβόλιζαν την παλαιά σαρκική φύση του ανθρώπου, πριν αυτός αναγεννηθεί και γίνει ενώπιον του Θεού από "ένζυμος" (αμαρτωλός) σε "άζυμο" (καθαρός, άγιος).

3. Τα "πρωτογεννήματα", που τυπολογικά είναι η ίδρυση της εκκλησίας του Ιησού, είναι το αποτέλεσμα του σχεδίου του Θεού **προ καταβολής κόσμου** (βλ. Εφεσίους Α:4, Α' Πέτρου Α:2, Ρωμαίους Η:29, Ιάκωβος Α:18), ήταν το κεκρυμμένο μυστήριο, η αποκάλυψη του "**σεσιωπημένου μυστηρίου**" από χρόνων αιώνων (βλ. Ρωμαίους Ις:25-26, Εφεσίους Γ:4-7, Κολοσσαείς Α:26-27, Α' Κορινθίους Α:7), αποτελεί **το κατοικητήριο** του ζωντανού Θεού (Α' Κορινθίους Γ:16, ς':19-20, Β' Κορινθίους ς':16, Εφεσίους Β:20-21, Α' Πέτρου Β:4) και είναι **η ΜΙΑ εκκλησία**, που τα μέλη της στηρίζονται στην ενότητα του Πνεύματος (Εφεσίους Δ:4, Γ:17-18, Ιωάννης ΙΖ:21, Α' Κορινθίους Ι':17, κλπ).

5η εορτή: «Σ Α Λ Π Ι Γ Γ Ω Ν» - 1η Τισρί

Λευιτικό ΚΓ:23-25, Αριθμοί ΚΘ:1-6 και Ι':1-10, Έξοδος Λ:11-16, Α' Κορινθίους ΙΔ:8-9, ΙΕ:52, Α' Θεσσαλονικείς Δ:16, Ματθαίος ΚΔ:31 (μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Οι 4 πρώτες εορτές, που αναφέραμε (Πάσχα, Αζύμων, Δράγματος και Πεντηκοστής) και που έχουν ήδη εκπληρωθεί, ονομάζονται **ΑΠΟΛΥΤΡΩΤΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ**. Οι 3 τελευταίες εορτές (Σαλπίγγων, Εξίλασμού και Σκηνοπηγίας), που δεν έχουν ακόμα εκπληρωθεί, ονομάζονται **ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ**. Η εορτή των Σαλπίγγων, που είναι η 1η από τις εσχατολογικές και η 5η κατά σειρά από όλες τις εορτές, εορταζόταν την 1η του έβδομου μήνα Τισρί. Τυπολογικά εδώ βλέ-

πουμε ότι ο Θεός έχει βάλει **έξι ημέρες**, που αντιστοιχούν σε **έξι χιλιετηρίδες** και την 1η ημέρα του έβδομου μήνα, στην αρχή δηλαδή της **έβδομης χιλιετηρίδας** σαλπίζει η σάλπιγγα. Η εορτή των Σαλπίγγων είναι τύπος της αρπαγής της εκκλησίας.

(1) Οι σάλπιγγες ήταν φτιαγμένες από το **αργύριο εξαγοράς** που πλήρωναν οι Ισραηλίτες για να εξαγοράσουν τα πρωτότοκα αρσενικά που διάνοιγαν μήτρα (βλ. Έξοδος Λ:11-16). Ο άργυρος είναι **σύμβολο λύτρωσης** και σήμερα, στην περίοδο της Καινής Διαθήκης (περίοδος χάριτος) είμαστε εξαγορασμένοι και λυτρωμένοι με το αίμα της θυσίας του Ιησού Χριστού (Α' Πέτρου Α:18-19). Με την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας, ο άνθρωπος λυτρώνεται και από τον τελευταίο εχθρό που είναι ο φυσικός θάνατος. Οι μοναδικοί άνθρωποι που δεν θα γνωρίσουν φυσικό θάνατο, θα είναι όσοι μετέχουν της αρπαγής της εκκλησίας, που είναι ένα μελλοντικό γεγονός.

Μέχρι σήμερα δύο άνθρωποι δεν έχουν γνωρίσει φυσικό θάνατο, ο ένας είναι ο **Ενώχ**, ο έβδομος από Αδάμ (Γένεση Ε:23-24) και ο άλλος είναι ο **Ηλίας** (Β' Βασιλέων Β:11), που αρπάχτηκαν ζωντανοί στον ουρανό. Ο ΕΝΩΧ αρπάχτηκε **πριν την κατακλυσμό** και είναι τύπος της αρπαγής της "εκκλησίας της Φιλαδέλφειας" (της εκκλησίας δηλαδή που δεν θα περάσει μέσα από την διακυβέρνηση του Αντίχριστου). Ο ΗΛΙΑΣ αρπάχτηκε **μετά τον κατακλυσμό** και είναι τύπος της ανάστασης και ανάληψης της "εκκλησίας της Λαοδίκειας", δηλαδή της εκκλησίας της θλίψης.

(2) Οι σάλπιγγες «**ηχούσαν για να κινηθεί το στρατόπεδο**» και κάποτε ΗΧΗΣΑΝ ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ, όταν οι Ισραηλίτες μπήκαν στη γη Χαναάν. Εμείς σήμερα, όσοι είμαστε αναγεννημένοι και βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα του Θεού, περιμένουμε να ηχήσουν οι σάλπιγγες του Θεού για να μπούμε στην ουράνια κατοικία μας: «*Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ότι ημείς οι ζώντες, όσοι απομένομεν εις την παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας· επειδή αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ' ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού, και οι αποθανόντες εν Χριστώ ΘΕΛΟΥΣΙΝ ΑΝΑΣΤΗΘΗ πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες όσοι απομένομεν ΘΕΛΟΜΕΝ ΑΡΠΑΧΘΗ μετ' αυτών εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα, και ούτω θέλομεν εισθαι πάντοτε*

μετά του Κυρίου» (Α' Θεσσαλονικείς Δ:15-17).

(3) Οι σάλπιγγες ήσαν **σφυρήλατες** και **όχι κομματιαστές**. Ο Κύριος Ιησούς σφυρηλατεί την εκκλησία Του για να την παραλάβει και να είναι μία, αγία, άμωμη και χωρίς κηλίδα και όχι να είναι κομματιασμένη, διαιρεμένη και πνευματικά λερωμένη. Ο Ιησούς πέθανε για να αγιάσει την εκκλησία Του *«καθαρίσας (αυτήν) με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιοούτων, αλλά διά να είναι αγία και άμωμος»* (Εφεσίους Ε:26-27). Η εκκλησία πρέπει να είναι πάντα έτοιμη και να αγρυπνεί πνευματικά, περιμένοντας το σάλπισμα της λύτρωσης.

(4) Οι σάλπιγγες ήσαν **ΔΥΟ**, που συμβολίζουν την αρπαγή των **ΝΕΚΡΩΝ ΠΙΣΤΩΝ** που θα αναστηθούν και των **ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΠΙΣΤΩΝ** που θα μεταμορφωθούν τα σώματά τους από θνητά σε αθάνατα: *«Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς· πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, ΕΝ ΤΗ ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΙ· διότι θέλει σαλπίσει, και οι ΝΕΚΡΟΙ θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ΗΜΕΙΣ θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν»* (Α' Κορινθίους ΙΕ:51-53).

(5) Δεν πρέπει να συγχέουμε τις σάλπιγγες που ηχούσαν στην εορτή των Σαλπίνγων και που θα ηχήσουν στην αρπαγή της εκκλησίας με την **7η σάλπιγγα** που αναφέρεται στην Αποκάλυψη ΙΑ:15-19 και Ιζ':17-21. Οι πρώτες είναι ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ ΘΕΟΥ που συμβολίζουν τη **λύτρωση** και οι δεύτερες είναι ΣΑΛΠΙΓΓΕΣ ΑΓΓΕΛΩΝ που συμβολίζουν την **κρίση**.

6η εορτή: «ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ» - 10η Τισρί

Λευιτικό ΚΓ:26-32, Ιζ':1-34, Αριθμοί ΚΘ:7-11, Εβραίους Θ:11-28, Ζαχαρίας ΙΒ:10-14, ΙΓ:1, Α' Κορινθίους Γ:10-15, Β' Κορινθίους Ε:10, Ρωμαίους ΙΔ:10 (μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Η εορτή του Εξιλασμού εορταζόταν την 10η του εβδόμου μήνα Τισρί. Από την **10η** του πρώτου μήνα ΝΙΣΑΝ ή ΑΒΙΒ, μέχρι την **10η** του μήνα ΤΙΣΡΙ μεσολαβούν ακριβώς **6 μήνες**, που τυπολογικά συμ-

βολίζει ότι **από** την ΠΤΩΣΗ του "πρώτου Αδάμ", **μέχρι** την ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ του "έσχατου Αδάμ", του Ιησού (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ:45) είναι **6000 χρόνια**, δηλαδή **6 ημέρες** ή **6 χιλιετηρίδες**, καθόσον σύμφωνα με την ερμηνεία που δίνει η ίδια η Βίβλος ΜΙΑ ημέρα ισούται με ΧΙΛΙΑ χρόνια (βλ. Β' Πέτρου Γ:8, Ψαλμός 90:4).

"Ιλασμός" σημαίνει "σκέπασμα" και **ΕΞΙΛΑΣΜΟΣ** είναι η **ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ**. Η εορτή του Εξιλασμού συμβολίζει την οριστική κάλυψη των αμαρτιών μας. Τότε είναι που θα ακουστεί αυτό που διαβάζουμε στην Αποκάλυψη ΙΒ:10-11: *«Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν εν τω ουρανών· Τώρα έγεινεν η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η εξουσία τον Χριστού αυτού, διότι κατερρίφθη ο κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα. Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το ΑΙΜΑ του Αρνίου και διά τον ΛΟΓΟΝ της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου»*.

Την ημέρα της εορτής του Εξιλασμού, ήταν η μοναδική φορά όλο το χρόνο, όπου ο αρχιερέας έμπαινε μέσα στα "άγια των αγίων", κρατώντας το θυμιατήριο που ήταν γεμάτο κάρβουνα από το θυσιαστήριο και έριχνε περίπου μισό κιλό θυμίαμα, έτσι ώστε ο καπνός να καλύψει το ιλαστήριο (το καπάκι) της Κιβωτού της Διαθήκης. Αυτό συμβόλιζε την **"άπαξ" είσοδο** (μια φορά, για πάντα) του Ιησού, όχι πλέον σε χειροποίητα άγια των αγίων, αλλά στα αληθινά ουράνια "άγια των αγίων" και έτσι έγινε ο εξιλασμός μας, η λύτρωσή μας από τα δεσμά της αμαρτίας (Εβραίους Θ:11-14).

Όμως η ολοκληρωτική εκπλήρωση αυτού του εξιλασμού θα είναι, όταν θα βρεθούμε στην παρουσία του αγίου Θεού, όπου ο Θεός θα μας δεχτεί, **επειδή δέχεται τη μεσιτεία του Ιησού**, δέχεται τη θυσία του Ιησού ότι είναι το σκέπασμά μας και έτσι για το Θεό λογίζομαστε άγιοι και καθαροί. Είναι η αναγνώριση ότι οι αμαρτίες μας πραγματικά σκεπάστηκαν από τον Ιησού. Όμως δεν θα είναι μόνο αυτό, αλλά θα είναι και όταν βρεθούμε (ως λυτρωμένοι) μπροστά στο βήμα της κρίσης του Χριστού (βλ. Ρωμαίους ΙΔ:10, Β' Κορινθίους Ε:10, Ματθαίος ΚΕ:11, Αποκάλυψη Κ:13).

Ως λυτρωμένοι πιστοί δεν θα είμαστε μπροστά στο **λευκό θρόνο** (Αποκάλυψη Κ:11), αλλά θα είμαστε μπροστά στο **Βήμα του**

Χριστού, το οποίο θα στηθεί για τα πεπραγμένα των πιστών μέσα στην εκκλησία (Α' Κορινθίους Γ:10-15). Ο Κύριος θα μας "κρίνει", όχι για να μας καταδικάσει (τη δική μας κρίση και αμαρτία την πήρε Αυτός με τη θυσία Του στο σταυρό του Γολγοθά), αλλά για να μας δώσει τον ανάλογο μισθό. Η εορτή του Εξιλασμού είναι και η εορτή της απονομής του βραβείου μας. Εδώ είναι που εκπληρώνεται η **παραβολή των ταλάντων** που δίδαξε ο Ιησούς (Ματθαίος ΚΕ:14).

7η εορτή: «ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ» - 15 - 21 Τισρί

Λευιτικό ΚΓ:33-36, Αριθμοί ΚΘ:12-38, Εβραίους Θ:11-28, Δευτερονόμιο Ις':13-15, Ζαχαρίας ΙΔ:16-21 (μελέτησε τα εδάφια αυτά)

Η εορτή της Σκηνοπηγίας άρχιζε την **15η** του έβδομου μήνα Τισρί και διαρκούσε **επτά** συνεχείς ημέρες και συμβόλιζε μία κατάσταση, η οποία θα ήταν στην πληρότητά της και θα ήταν συνεχής. Επτά ημέρες ήταν και η δεύτερη εορτή των Αζύμων, η οποία συμβόλιζε την πληρότητα του αγιασμού μας σε όλη την πληρότητα της ζωής μας. Η εορτή της **ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ** ονομαζόταν και **εορτή της ΣΥΓΚΟΜΙΔΗΣ ΤΩΝ ΚΑΡΠΩΝ**, γιατί οι Ισραηλίτες εόρταζαν γι' αυτά που είχαν μαζέψει από τη γη.

Η εορτή αυτή δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ο τύπος της μεγάλης εορτής που θα στηθεί στον ουρανό, για όλους αυτούς που έχουν θεριστεί. Μέχρι τότε όμως, θα έχει έρθει η Μεγάλη Θλίψη κάτω στη γη και οι δύο μάρτυρες που αναφέρονται στο ΙΑ' κεφάλαιο της Αποκάλυψης (που θα είναι η εκκλησία της Λαοδικείας, ή σε άλλη τυπολογία θα είναι οι 5 φρόνιμες παρθένες) θα έχουν αρπαχτεί στον ουρανό, όπως επίσης θα έχουν ανέβει στον ουρανό και οι 144.000 Ισραηλίτες. Κατά μία άλλη ερμηνεία και άποψη, ίσως η εορτή αυτή να αναφέρεται και σε όλους αυτούς, που θα έχουν σωθεί στη χιλιετή βασιλεία του Ιησού.

Η τελική εκπλήρωση της εορτής αυτής στον ουρανό, θα είναι ο **μεγάλος δείπνος** που μας έχει υποσχεθεί ο Κύριος Ιησούς, όταν ο ίδιος έκανε τον **τελευταίο δείπνο**, λίγο πριν συλληφθεί: «*Σας λέγω δε ότι, δεν θέλω πεί εις το εξής εκ τούτου του γεννήματος της αμπέλου έως της ημέρας εκείνης, όταν πίνω αυτό νέον ΜΕΘ' ΥΜΩΝ (μαζί σας) εν τη βασιλεία του Πατρός μου*» (Ματθαίος Κς':29). Ο Θεός είχε διατάξει τους

Ισραηλίτες κατά τη διάρκεια της εορτής της Σκηνοπηγίας να **ΕΥΦΡΑΙΝΟΝΤΑΙ**, θέλοντας να φανερώσει τυπολογικά αυτή ακριβώς τη χαρά και την ευφροσύνη που θα υπάρχει σε εκείνο το μεγάλο δείπνο.

Ο Θεός είχε διατάξει τους Ισραηλίτες κατά την εορτή αυτή να κατοικούν σε ΣΚΗΝΕΣ (γι' αυτό και ονομάστηκε εορτή της ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ), οι οποίες ήταν φτιαγμένες από κλαδιά αγριελιάς, ελιάς, μυρσίνης, φοίνικα και ιτιάς: «*Και εύρηκαν γεγραμμένον εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά τον Μωϋσέως, να κατοικήσωσιν οι υιοί Ισραήλ εν σκηναίς εν τη εορτή του εβδόμου μηνός· και να δημοσιεύσωσι και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις το όρος και φέρετε κλάδους ελαιίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το γεγραμμένον*» (Νεεμίας Η:14-15). Ο Θεός τους έβαζε να τα κάνουν όλα αυτά, για να θυμούνται ΑΠΟ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΒΓΑΛΕ (από την **Αίγυπτο**), να θυμούνται το ταξίδι στην έρημο και τέλος να θυμούνται ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΒΑΛΕ (στη γη **Χαναάν**).

Αυτός είναι ο τύπος της πορείας της εκκλησίας σήμερα. Θυμόμαστε την αμαρτία και την κατάρα που κάποτε βρισκόμαστε, όταν είμαστε κάτω από την εξουσία του άρχοντα του κόσμου τούτου (**αγριελιά**) και ότι την κατάρα ο Θεός την έκανε ευλογία, όταν μας αναγέννησε δια του Λόγου και του Πνεύματός Του (**ελιά**). Θυμόμαστε που στη συνέχεια μας βάπτισε με το άγιο Πνεύμα Του και μας έδωσε χαρίσματα, δυνάμεις κατά των πονηρών σκοτεινών δυνάμεων και πλούσιες αποκαλύψεις και ευλογίες (**μυρσίνη**). Η **ιτιά** συμβολίζει τη θλίψη και τη δοκιμασία (Ψαλμός ΡΛΖ:2), ενώ ο **φοίνικας** είναι σύμβολο θριάμβου. Φοίνικες έστρωσαν στον Ιησού κατά τη θριαμβευτική του είσοδο στην Ιερουσαλήμ, καθήμενος επί πώλου ώνου (Ιωάννης ΙΒ:12-15). Ο Κύριος Ιησούς μέσα στις θλίψεις, τις δοκιμασίες και τα προβλήματα που μας δημιουργεί ο Διάβολος, φέρνει τη νίκη και το θρίαμβο.

4. **Η ΟΓΔΟΗ ΗΜΕΡΑ και Ο ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ**

(α) **ΛΕΥΙΤΙΚΟ ΚΓ:36** «...**Επτά** ημέρας θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· την **ογδόην ημέραν** θέλει εισθαι εις εσάς **ΣΥΓΚΑΛΕΣΙΣ ΑΓΙΑ**, και θέλετε προσφέρει

προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· είναι **σύναξις επίσημος**· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει»

- (β) **ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ:2,37-39** «Επλησίαζε δε η εορτή των Ιουδαίων, η **σκηνοπηγία** ....Κατά δε την ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ την μεγάλην της εορτής ίστατο ο Ιησούς και έκραξε λέγων: "Εάν τις διψά, ας έρχηται προς εμέ και ας πίνη. Όστις πιστεύει εις Εμέ, καθώς είπεν η Γραφή, ποταμοί ύδατος ζώντος θέλουσι ρεύσει εκ της κοιλίας αυτού". Τούτο δε είπε περί του Πνεύματος, το οποίον έμελλον να λαμβάνωσιν οι πιστεύοντες εις Αυτόν...»

Η εορτή της Σκηνοπηγίας, αντί να τελειώνει την **7η ημέρα** (21 Τισρί) και να είναι η ημέρα αυτή "σάββατον αναπαύσεως" από κάθε δουλευτικό έργο, συνεχιζόταν για μία ακόμα ημέρα, την **8η ημέρα**, η οποία όμως ήταν η ΠΡΩΤΗ μετά τη λήξη των επτά προηγούμενων που αποτελούσαν την εορτή της Σκηνοπηγίας. Η ΟΓΔΟΗ ΗΜΕΡΑ ήταν «**σύναξις αγία και ουδέν δουλευτικόν έργον**» θα γινόταν. Η προσθήκη της όγδοης ημέρας στην εορτή της Σκηνοπηγίας (τελευταίας εορτής από όλες τις εορτές) είναι **σύμβολο ΝΕΑΣ ΑΡΧΗΣ**, συμβολίζει στην τυπολογία την αιωνιότητα και όπου συναντάμε στην Αγία Γραφή τον αριθμό ΟΚΤΩ, σε όλες τις περιπτώσεις συμβολίζει κάτι το νέο, μία νέα αρχή, μία νέα κατάσταση:

- (1) **Οκτώ άτομα** σώθηκαν από τον παγκόσμιο κατακλυσμό, μέσα στην κιβωτό που κατασκεύασε ο Νώε σύμφωνα με τις οδηγίες που του είχε δώσει ο ίδιος ο Θεός. Η ζωή πριν τον κατακλυσμό, ξεκίνησε με **2** άτομα, μετά τον κατακλυσμό ξεκίνησε με **8** άτομα (Γένεση, κεφ.Ζ').
- (2) **Όγδοο έτος** ήταν το **Ιωβηλαίον έτος**, ή το έτος της αφέσεως, το οποίο ήταν κάθε 50 χρόνια, ήταν για το Θεό "έτος ανάπαυσης", ήταν "σάββατο ανάπαυσης". Μετά από 7 εβδομάδες ΕΤΩΝ, ήταν ένα ακόμα έτος ανάπαυσης, το έτος της αφέσεως (Λευιτικό ΚΕ:2-9).
- (3) **Την όγδοη ημέρα** ήταν και η **Πεντηκοστή**, που εορταζόταν 50 ημέρες από τις 17 Νισάν, που ήταν η εορτή του Δράγματος. Μετά από 7 εβδομάδες ΗΜΕΡΩΝ, ήταν μία ακόμα ημέρα, η 50ή κατά σειρά, η οποία ήταν η όγδοη ημέρα της τελευταίας εβδομάδας.

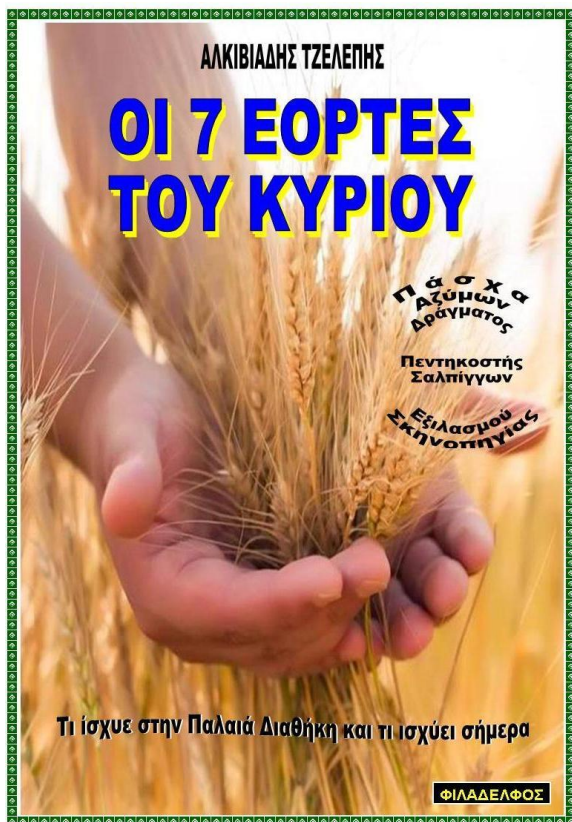
- (4) **Την όγδοη ημέρα** έγινε στο όρος Θαβώρ η **μεταμόρφωση** του Κυρίου Ιησού (Λουκάς Θ:28).
- (5) **Την όγδοη ημέρα**, που ήταν και η ΠΡΩΤΗ της εβδομάδας **αναστήθηκε ο Ιησούς**. Συμβολίζει την αρχή της πνευματικής δημιουργίας, είναι η ημέρα της ανάπαυσης του Ιησού από το έργο της λύτρωσης.
- (6) **Την όγδοη ημέρα**, που ήταν και η ΠΡΩΤΗ της εβδομάδας εμφανίστηκε ο αναστημένος Ιησούς στους μαθητές Του, απόντος του Θωμά. Μετά από 8 ημέρες, εμφανίζεται και πάλι παρόντος του Θωμά: «...**Και μεθ' ημέρας ΟΚΤΩ** πάλιν ήσαν έσω (μέσα εις τον οίκον) οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· **Ειρήνη υμίν**» (Ιωάννης Κ/20:26).
- (7) **Όγδοη** ήταν και η τελευταία ημέρα της εορτής της **Σκηνοπηγίας**, που προφητικά - τυπολογικά θα σημάνει την **ανάπαυση του Θεού** επί του ολοκληρωμένου πλέον έργου Του.

Ο λαός Ισραήλ ακολουθούσε το **Σεληνιακό έτος**, το οποίο αποτελείτο από **354** ημέρες και για να το συγχρονίζουν με το **Ηλιακό έτος**, το οποίο ακολουθούμε εμείς σήμερα και περιλαμβάνει **365 1/4** ημέρες, πρόσθεταν κάθε δύο ή τρία χρόνια και έναν 13ο μήνα, τον **Βε-Αδάρ**. Γι' αυτό, μετά τον **7ο μήνα Τισρί** (που τελείωναν όλες οι εορτές), ακολουθούσαν μέχρι τον **1ο μήνα Νισάν** (που άρχιζαν οι εορτές), **άλλοτε ΠΕΝΤΕ και άλλοτε ΕΞΙ μήνες**, υπήρχε δηλαδή μία χρονική περίοδος απροσδιόριστη, μία χρονική περίοδος που δεν είχε κάθε χρόνο σταθερή χρονική διάρκεια και η οποία συμβολίζει την ατελείτητα αιωνιότητα.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Η :

Λεπτομέρειες για τις "ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ", θα βρείτε στις παρακάτω **2** πηγές (βιβλίο και VideoCD), με τον **ίδιο τίτλο** και μπορείτε να αποθηκεύσετε τα αρχεία:

- (1) **FACEBOOK**: "**βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**"- κωδικός **40**
(2) **YOUTUBE**: κανάλι "**Filadelfos Channel 1**" (11 VCD)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 32 - 6

1η έκδοση 2019 - σελίδες 84 (κωδικός 40)

❖ Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ο Θεός είχε καθιερώσει **7 ετήσιες** εορτές και **1 εβδομαδιαία** εορτή, το Σάββατο, μέσα στις οποίες ο Θεός είχε "κρύψει" αιώνιες αλήθειες, τις οποίες ήθελε να αποκαλύψει στους αγίους Του. Οι εορτές αυτές ήταν **τύποι** μελλοντικών αγαθών και αληθειών, που είχαν σχέση με την έλευση του Μεσσία και με την ένδοξη πορεία της νύμφης εκκλησίας.

❖ Στο βιβλίο αυτό γίνεται παρουσίαση και ανάλυση των **7 ετήσιων** εορτών, οι οποίες προφητικά και χρονολογικά καλύπτουν όλα τα γεγονότα από τη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ του ανθρώπου μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ του κόσμου. Δίνονται απαντήσεις σε ερωτήματα που απασχολούν τον εκζητητή της αλήθειας, **όπως**: Ποιος ήταν ο προφητικός συμβολισμός των εορτών; Ισχύουν οι εορτές αυτές και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης; Η πρώτη αποστολική εκκλησία τι εφαρμόζει; Οι σημερινές εορτές είναι από το Θεό ή είναι ανθρώπινες;

ΟΙ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(1) ΕΒΡΑΪΚΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ - 7 εορτές (Λευιτικό ΚΓ' /23)

1 ^{ος}	2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}
ΝΙΣΑΝ ή Αβίδ (3 εορτές)		ΣΙΒΑΝ (1 εορτή)				ΤΙΣΡΙ ή Εθαιείμ (3 εορτές)
1. Πάσχα (14 ^η) 2. Αζύμων (15-21) 3. Δράγματος (17 ^η)		4. Πεντηκοστής (50 ημέρες μετά την 3 ^η εορτή)				5. Σαλπίγγων (1 ^η) 6. Εξιλέωσης (10 ^η) 7. Σκηνοπηγίας (15-21)

(2) ΕΒΡΑΪΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ - 13 μήνες

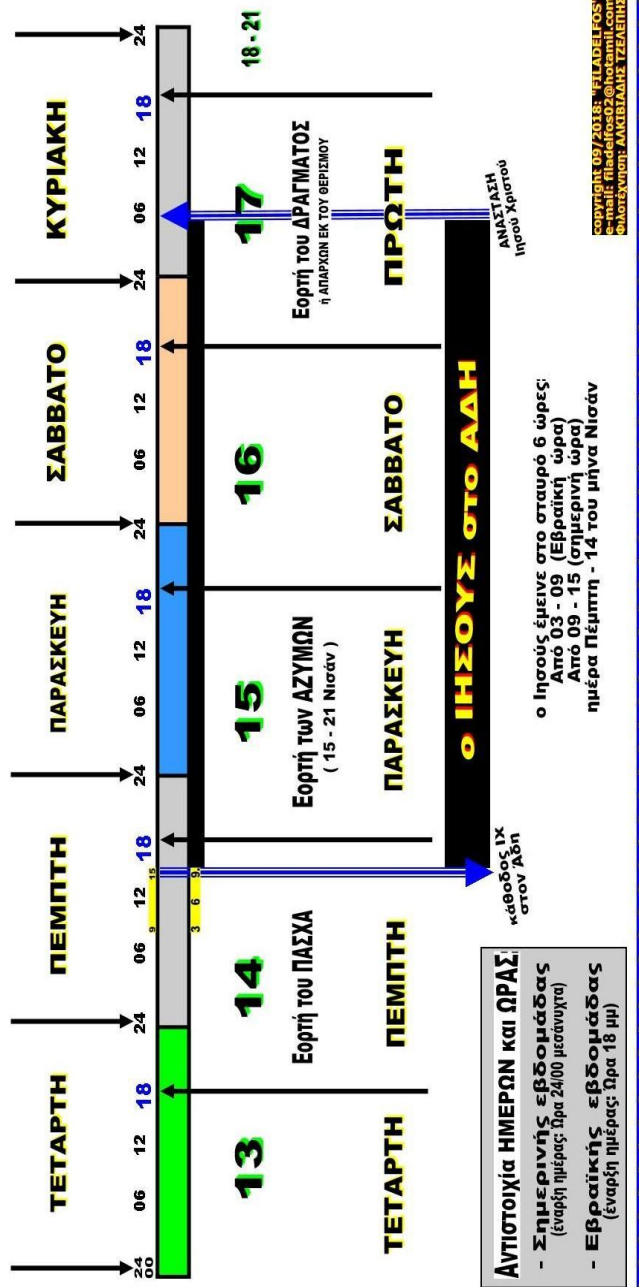
1 ^{ος}	2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}	13 ^{ος}
ΝΙΣΑΝ	ΖΙΦ	ΣΙΒΑΝ	ΘΑΜΜΟΥΖ	ΑΒ ή ΟΒ	ΕΛΟΥΔ	ΤΙΣΡΙ	ΒΟΥΛ	ΧΙΣΛΕΥ	ΤΕΒΕΘ	ΣΑΒΑΝ	ΑΔΑΡ	ΒΕΝ αδάρ

(3) 1^{ος} μήνας ΝΙΣΑΝ - ΠΑΣΧΑ (Έξοδος ΙΒ/12)

15-21 εορτή των ΑΖΥΜΩΝ												
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22-30
Ο Ιησούς ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ στην Ιερουσαλήμ				ΠΑΣΧΑ (σύλληψη Ιησού)			Ανάσταση Ιησού -εορτή ΔΡΑΓΜΑΤΟΣ-					

επιμέλεια - σχεδίαση:
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΟΙ ΗΜΕΡΕΣ ΠΟΥ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΞΗΜΕΙΝΕ ΣΤΟΝ ΑΔΗ

copyright 09/2018: "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
 e-mail: philadelfos2@hotmail.com
 φωτοσύνθεση: ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" Συγγραφέας: Αικατιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αικατιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΣΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητα του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρώπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητίες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)